

Către: **Camera Deputaților – Parlamentul României**

Comisia pentru muncă și protecție socială

Comisia juridică, de disciplină și imunități

Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

În atenția doamnelor și domnilor deputați

Ref.: Amendamente privind șederea lucrătorilor străini - Proiectul legii de aprobare a OUG nr. 32/2026, PL-x nr. 427/2026 Art. 52 din OUG 32/2026, art. 56 din OUG 194/2002 și dispoziții tranzitorii.

Nr. Ieșire CRJ 54/17.10.2026

Stimate doamne, stimați domni,

Fundația **Centrul de Resurse Juridice (CRJ)**, persoană juridică română, cu sediul în București, str. Arcului nr. 19, sector 2, cod fiscal 11341550, înregistrată în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor cu nr. 380/29.12.1998, reprezentată prin Valentina Nicolae, în calitate de Director Executiv Interimar, în calitate de organizație neguvernamentală activă în protecția drepturilor fundamentale ale omului și activitate strategică în domeniul străinilor cu drept de ședere în scop de muncă în România, vă transmite următoarele amendamente pentru Proiectul legii de aprobare a OUG nr. 32/2026, PL-x nr. 427/2026 Art. 52 din OUG 32/2026, art. 56 din OUG 194/2002 și dispoziții tranzitorii.

Amendamentele formulate de **CRJ** reflectă, pe de o parte, o vastă activitate de teren, sprijin juridic individualizat în domeniul regimului șederii străinilor, al muncii, dar și a sesizării organelor de cercetare penală în cazuri de trafic și exploatare. Totodată, propunerile **CRJ** își găsesc raționamentul în prevederi exprese ale legislației internaționale aplicabile, anume Directiva 2008/115/CE și Regulamentul UE 2018/1860.

Amendamentele propuse urmăresc să asigure aplicarea efectivă și coerentă a noului regim privind angajarea și șederea străinilor, în special în perioada de tranziție dintre vechiul și noul cadru legislativ. Situațiile semnalate demonstrează că, în lipsa unor termene tranzitorii adaptate duratei reale a procedurilor și a unor mecanisme care să protejeze persoanele care au acționat cu bună-credință, există riscul ca pierderea șederii legale să fie determinată nu de conduita persoanei, ci de suprapunerea unor termene administrative și de disfuncționalități de implementare.

Propunerile nu urmăresc înlăturarea condițiilor legale aplicabile străinilor și nici diminuarea competențelor de verificare ale autorităților. Ele urmăresc ca aceste condiții să poată fi aplicate într-un cadru previzibil și funcțional, care să permită soluționarea individuală a situațiilor și să evite consecințe disproporționate generate exclusiv de întârzieri administrative.

Punct de vedere CRJ

referitor la Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2026 privind accesul străinilor pe piața muncii din România precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative/ PL-x nr. 427/2026

Modificările propuse urmăresc să remedieze o serie de lacune și dificultăți de aplicare apărute în contextul trecerii la noul regim privind angajarea și șederea străinilor, instituit prin OUG nr. 32/2026. În lipsa unor mecanisme tranzitorii suficient de clare și a unor termene adaptate duratei efective a procedurilor administrative, există riscul ca persoane care au intrat și au locuit legal în România, care au acționat cu bună-credință și care îndeplinesc condițiile pentru continuarea șederii în scop de muncă, să ajungă în situație de ședere ilegală din motive independente de voința lor.

1. Asigurarea unui interval efectiv pentru regularizare și menținerea șederii legale

Noul regim presupune parcurgerea unor etape administrative succesive de către angajatori, agenții și lucrători. Înregistrarea sau autorizarea angajatorului ori a agenției în platforma *WorkInRomania*, pregătirea documentației și depunerea cererii unice presupun timp, iar anumite etape se află exclusiv sub controlul autorităților.

Potrivit comunicatului IGI din 8 septembrie 2026, în perioada 7 august–7 septembrie 2026 au fost înscrise în platforma *WorkInRomania* 1.762 de cereri. Dintre acestea, 1.207 se aflau încă în etapa de completare sau editare, 457 ajunseseră la IGI, iar 57 de solicitări fuseseră validate. Datele ilustrează faptul că, în perioada inițială de aplicare a noului mecanism, procedura se află într-o etapă de implementare și adaptare, iar capacitatea efectivă de finalizare a demersurilor nu poate fi apreciată exclusiv prin raportare la termenele teoretice prevăzute de lege.

În plus, la 14 septembrie 2026, autoritățile, prin platforma oficială *WorkInRomania*, au anunțat suspendarea unor funcționalități, iar Ministerul Muncii a comunicat la 15 septembrie 2026 dezactivarea fluxurilor de înregistrare și autorizare a angajatorilor și de depunere a cererilor unice pentru vizele D/AM2, ca urmare a măsurii dispuse de Curtea de Apel București în dosarul nr. 5633/2/2026.

În aceste condiții, termenul maxim de 90 de zile prevăzut pentru reangajare poate deveni, în practică, insuficient. O persoană poate începe demersurile pentru identificarea unui nou angajator în perioada în care se află legal în România, însă poate ajunge să își piardă dreptul de ședere înainte ca noul angajator să poată finaliza etapele administrative necesare și înainte ca cererea să poată fi depusă. Problema nu privește doar persoanele cărora li se aplică termenul de până la 90 de zile pentru schimbarea angajatorului, ci și lucrătorii al căror permis de ședere sau al căror acord de schimbare a angajatorului urma să expire în lunile august și septembrie 2026, perioadă în care accesul efectiv la noul mecanism de angajare a fost limitat de etapa de implementare a platformei și, ulterior, de suspendarea unor funcționalități ale acesteia. Astfel, există persoane aflate încă în ședere legală al căror permis de ședere a expirat sau urmează să expire în această perioadă, deși acestea au identificat un nou angajator și au inițiat demersurile necesare pentru continuarea șederii și a activității în România. În mod similar, există persoane pentru care acordul de schimbare a angajatorului a expirat în august sau septembrie, fără ca procedura necesară pentru finalizarea reangajării să poată fi parcursă în timp util. **În cazul acestora, timpul disponibil pentru exercitarea efectivă a dreptului de reangajare este redus sau chiar consumat de etape administrative asupra cărora lucrătorul și, în anumite situații, noul angajator nu au control. Indiferent de buna-credință a lucrătorilor, punctele efective prin care își puteau regulariza șederea au fost blocate de cauze neimputabile acestora.** Problema este cu atât mai importantă în cazul persoanelor care nu au posibilitatea de a anticipa întârzierile administrative și care nu pot controla durata procedurilor de înregistrare, autorizare sau soluționare. **Nu este justificat ca expirarea dreptului de ședere și, ulterior, aplicarea măsurilor de returnare să fie consecința unor întârzieri administrative asupra cărora persoana nu are control.**

Amendamentele de la pct. 1 și 8 urmăresc, în acest context, instituirea unui termen comun de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii pentru depunerea cererilor de regularizare, respectiv pentru menținerea drepturilor de ședere care ar expira anterior acestui termen. Înlocuirea unei date calendaristice fixe, respectiv 31 decembrie 2026, cu un termen calculat de la intrarea în vigoare a legii asigură un interval real și previzibil pentru persoanele vizate, indiferent de durata procedurii administrative.

Termenul propus privește posibilitatea de a depune cererea de regularizare și de a beneficia de mecanismul tranzitoriu; acesta nu elimină condițiile de fond și verificările prevăzute de legislația în vigoare. De asemenea, începerea activității profesionale rămâne supusă condițiilor prevăzute de art. 52 alin. (4) din cadrul legal aplicabil.

2. Înlăturarea excluderii de la regularizare bazate exclusiv pe existența unei decizii de returnare

Un alt aspect privește situația persoanelor care au ajuns în ședere ilegală și împotriva cărora a fost emisă o decizie de returnare.

Simpla existență a unei decizii de returnare nu constituie, prin ea însăși, un indiciu că persoana prezintă un risc pentru ordinea publică sau securitatea națională. Decizia este consecința constatării unei situații de ședere ilegală și nu demonstrează automat existența unei conduite mai grave sau a unei diferențe materiale între persoana împotriva căreia a fost emisă și o altă persoană aflată într-o situație comparabilă, dar care nu a fost încă identificată de autorități.

În consecință, condiționarea accesului la regularizare de inexistența unei decizii de returnare poate conduce la diferențe de tratament determinate exclusiv de momentul intervenției autorității administrative. Două persoane aflate în situații comparabile din perspectiva condițiilor de fond pentru regularizare pot ajunge să aibă acces diferit la această procedură doar pentru că, în cazul uneia dintre ele, decizia de returnare a fost emisă înainte de depunerea cererii.

Amendamentul propus nu urmărește eliminarea controlului administrativ și nici acordarea automată a unui drept de ședere. El urmărește ca existența unei decizii de returnare să nu constituie, prin ea însăși, un obstacol absolut pentru regularizare, atunci când sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute de lege.

Soluția este compatibilă cu art. 6 alin. (4) din Directiva 2008/115/CE, care permite acordarea unui drept de ședere în anumite situații chiar și după emiterea unei decizii de returnare, cu retragerea sau suspendarea corespunzătoare a acesteia. Prin urmare, menținerea verificărilor individuale privind îndeplinirea condițiilor legale permite protejarea intereselor statului, fără ca simpla emitere anterioară a unei decizii de returnare să excludă în mod automat accesul la mecanismul de regularizare.

3. Necesitatea suspendării efectelor returnării pe durata soluționării cererii

Pentru ca mecanismul de regularizare să fie efectiv, persoana care formulează o cerere în condițiile legii trebuie să aibă posibilitatea reală de a rămâne în România până la soluționarea acesteia. În caz contrar, există riscul ca procedura de regularizare să devină lipsită de efect tocmai în situațiile în care persoana a inițiat demersurile necesare, dar procedura administrativă nu poate fi finalizată într-un termen controlabil de aceasta.

Amendamentele propuse urmăresc, prin urmare, suspendarea de drept a efectelor deciziei de returnare pe durata soluționării cererii de regularizare, fără a împiedica autoritățile să verifice îndeplinirea condițiilor legale. O asemenea soluție asigură coerența procedurii și permite ca analiza autorității să fie finalizată înainte ca persoana să fie îndepărtată de pe teritoriul României.

4. Beneficiile unui mecanism funcțional pentru România

Un mecanism tranzitoriu clar și efectiv servește și interesului public al României. Acesta permite menținerea în cadrul legal a unor persoane care se află deja pe teritoriul

țării, care au parcurs anterior procedurile de admitere și verificare și care, în multe cazuri, au deja experiență profesională și de viață dobândită în România.

Acordarea unui interval realist pentru regularizare permite continuarea activității în condițiile legii, menținerea raporturilor de muncă și a contribuțiilor fiscale și sociale și oferă angajatorilor predictibilitate în utilizarea unei forțe de muncă deja prezente în România. În același timp, evită situația în care persoane care pot continua să lucreze legal sunt obligate să părăsească România exclusiv ca urmare a unor întârzieri administrative, urmând ca ulterior să fie reluate procedurile de recrutare și admitere.

Soluția propusă nu presupune derogarea de la verificările privind legalitatea șederii, condițiile de angajare, ordinea publică sau securitatea națională. Dimpotrivă, ea creează cadrul necesar pentru ca aceste verificări să poată fi realizate într-o procedură funcțională și previzibilă.

În acest sens, amendamentele urmăresc să asigure o tranziție efectivă între cele două regimuri legislative, să prevină pierderea dreptului de ședere din cauze independente de voința persoanei și să permită aplicarea noului mecanism de angajare fără ca disfuncționalitățile administrative ale perioadei de implementare să producă efecte disproporționate asupra persoanelor aflate legal în România.

Adoptarea acestor modificări este necesară pentru ca drepturile și procedurile instituite de legiuitor să poată fi exercitate în mod efectiv, iar aplicarea noului regim să se realizeze într-un cadru previzibil, coerent și compatibil cu obligațiile asumate de România în materia protecției drepturilor persoanelor străine.

Cu deosebită considerație,

Valentina Nicolae

Director executiv interimar